

[A. M. Hansen.]

Med Hensyn til § 55, som er blevet nævnt af de forskellige Talere, maa jeg erklære mig enig med den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti. Jeg er betænkelig ved den Bestemmelse, netop fordi den kan tænkes at føre til uovervejede Handlinger og kan tænkes anvendt, uden at det har sin Grund i egentlig Ængstelse for, at Religionsundervisningen ikke bliver drevet paa rigtig Maade. Jeg tror derfor, at hvis denne Bestemmelse skal fastholdes, bør man overveje, om det ikke bør være saadan, at Sagen skal indankes for Undervisningsministeriet ligesom ved andre Afskedigelsesparagraffer. Jeg ser nemlig saaledes paa det, at dette, at man fratager en Lærer Retten til at undervise i Religion, i mange Egne vil blive opfattet som et Mistillidsvotum til den paagældende Lærer og derved vanskeliggøre hans fortsatte Gerning.

Der er talt meget om de økonomiske Byrder, som dette Forslag vil føre med sig, og vi lever jo i en Tid, hvor de økonomiske Vanskeligheder særlig optager Sindene, hvad vi ogsaa har drøftet de foregaaende Aar. Men ser vi tilbage paa vor Historie, viser det sig, at Skolelove, der har betydet en Forbedring af vor Folkeskole, før er blevet til i økonomisk daarlige Tider, og jeg tror, at man i vide Kredse af Befolkningen forstaar, at de Ofre, der her maa bringes, netop er Penge, der er givet godt ud, naar vi tager Folkets Fremtid i Betragtning.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager stillede det op, som om det var uendelig store Summer, der skulde bruges. Jeg tror, man praktisk talt kan klare sig med langt mindre Summer. Der behøves ikke Nybygninger i stor Stil; jeg tror, man mange Steder rundt omkring i Landet i Aarenes Løb har ofret store Summer paa at give Landsbyskolerne paa det nærmeste herskabelige Lejligheder for Lærerne uden at tænke paa, hvad det koster Lærerne at bo i saa store Lejligheder. Mange Steder kunde der maaske nok være sparet en Del, men det er da Kommunerne selv, der har raadet herfor.

Der har været talt saa meget om Gymnastiksale, og vi er alle enige om, at en Gymnastikundervisning uden Gymnastiksal er ikke meget værd. Der maa altsaa skaffes Gymnastiksale, men de kan ogsaa tilvebringes uden alt for store Omkostninger. Som jeg har udtalt før, vilde det være en Lykke, om Kommunerne overtog Forsamlingshusene. Jeg ved godt, at man ryster paa Hovedet, fordi man tænker paa For-

samlingshusene, som de ser ud mange Steder, fulde af Støv og Snavs og Smuds. Men det er noget, der siger sig selv, at naar Kommunerne overtog dem, vilde de kunne blive holdt rene, og det vilde ogsaa betyde, at det, der foregik i Forsamlingshusene, vilde blive af langt sundere Art for Landets Ungdom i sin Helhed. De Misbrug af Forsamlingshusene, der nu finder Sted, skyldes ofte, at det Faatal, som ejer Aktier eller Andele i dem, skal have Foretagendet til at gaa rundt, og derfor prøver de paagældende at lokke Penge fra Ungdommen; men i samme Øjeblik Kommunerne overtog Forsamlingshusene og gjorde dem til virkelige Forsamlingshuse og virkelige Gymnastiksale med Renligholdelse i Overensstemmelse med, hvad der kræves for en Gymnastiksal, saa vilde de kunne benyttes baade af Skolerne og af Sognets Ungdom. Og noget lignende gælder for Idrætspladsernes Vedkommende. Jeg føler mig overbevist om, at man uden alt for store Ofre vilde kunne komme frem ad denne Vej.

Jeg hilser med Glæde, at der i dette Lovforslag slaas saa stærkt til Lyd for Hygiejnen i Skolerne. Det er fastslaaet, at der inden to Aars Forløb skal være Vaskekummer, og at de fornødne Anstalter til Børnenes Behov skal være indrettet paa sund og betryggende Maade, og dette tiltrænges mangfoldige Steder.

Jeg haaber, at man vil se paa alle de gode Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, under eet, saa vi derigennem kan naa et virkeligt Skridt fremad til Løsning af de Opgaver, vi maa stille til Fremtidens Folkeskole. Jeg ved meget vel, at der af Danmarks Lærere er gjort et stort Arbejde i Folkeskolen, ogsaa under de nuværende Forhold, men vi er klar over, at vi maa yderligere fremad, hvis vi skal holde Trit med Udviklingen. Dette Lovforslag, som har været behandlet i Rigsdagen gennem 3—4 Samlinger, byder, efter at det nu er blevet ændret i Overensstemmelse med Ønsker, fremsat fra forskellige Sider, paa Bestemmelser, som er gennemførlige, og som, naar de bliver efterlevet paa den rette Maade, vil betyde et stort Skridt fremad for vor Ungdoms Undervisning — og det er dog det, vi trænger til.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hartel: Det er ogsaa min Opfattelse, at Tidspunktet nu maa være inde, da denne Sag er moden til Gennemførelse. Det er med en vis Tilfredsstillelse, man som Medlem af dette høje Ting kan konstatere den